

ritur, an si quis in die præcedenti jejunium dubitet num duodecima hora noctis insonuerit, cenare licite valeat? Et affirmativè respondendum est. Secundò idem dubium occurrit, cum die jejunii similiter ambigitur, utrum duodecima noctis hora sit audita, ut liber à præcepto cenam capere valeat? Et negativè resolvitur. Ratio est quia in priori specie homo est in possessione suæ libertatis quoad jejunium, & dum sibi non constat de obligatione per cognitionem horæ, jure suo uti non prohibetur. In posteriore verò jejunium est in possessione ut observetur, & dum de tempore solutæ obligationis per horam duodecimam non apparet, jejuniæ à præcepto non est exemptus. Ita Trullench in Decalog. lib. 3. cap. 2. dub. 4. n. 8. Fagund. de cap. 10. n. 2. & 3.

116 Assertum est supra, n. 99. carnes edere diebus jejunii non licere, quòd est de essentia & substantia ejus abstinentia à carnibus, ita ut jejunium cum esu carniū penitus sit incompatible: unde est, ut qui dispensatur ad carnem comedendam, immunis sit à lege jejunii; nam jejunare; & hoc victu uti impossibile est Leand. sup. disp. 3. q. 14. Fagund. cap. 2. num. 4. in fin. cum seqq. & alii communiter. Secus est de dispensatis quoad lacticiam. Leand. ibidem. Hinc quæritur, an carnis appellatione lardum contineatur? Negat gloiſa margin. verb. Sagimine, in cap. Presbyter, 82. dist. ubi dicitur, Veneris diebus non esse lardum, aut sagimen vetitum: idemque generaliter respondendum erit, quoties lacticiam permiffa sunt sicut in cæteris anni vigiliis extra Quadragesimam, secundum tradita supra, num. 106. ut sentit Azor. part. 1. lib. 7. cap. 10. vers. Octavo quæritur. Sed in Hispania quoties à carnibus teneatur abstinere, lardo non utimur, alioqui culpæ lethalis rei habemur: & in Occidentalibus Indiis, quia oleum deficiebat, adversus hanc Hispaniæ consuetudinem indultum est per Pontificem, ut omnibus diebus, etiam Quadragesimæ, quibus edere carnes vetatur alimonia lardo condiri possit, & ita est in usu.

117 Constat ex præmissis lacticiam non opponi substantiæ jejunii, sicut carnes; unde edens carnes præceptum de jejunio violat, non sic qui lacticiam sumit in Quadragesima, vel alio tempore, quo ex consuetudine prohibentur; sed alias peccat adversum legem vel consuetudinem ventantem lacticiam. Leand. dict. quæst. 14. vers. Sed adhuc probabilis. Loquimur autem ubi hujusmodi cibi hora debita capiuntur, & solum in qualitate peccatur. An permissum sit in ferotina refectione sumere ova, tractat negativè resolvens Leand. disp. 4. quæst. 46. Vide alios supra, num. 88. & 89.

SUMMARIUM.

- 1 Legitimitas per Principem quare inventa.
- 2 Plures sunt legitimatōis species.
- 3 Legitimitas ex rescripto quid sit.
- 4 Est donum Principis non recognoscens superiorem, & de reservatis.
- 5 Pontifex nisi in terris Ecclesia, nequit legitimare quoad temporalia, exceptis casibus quibusdam.
- 6 Duces, alique Magnates non valent vassallos proprios legitimos efficere, nisi ex Regis privilegio, aut prescriptione.
- 7 Qui filii possint legitimari.
- 8 Legitimati per Principem quæ adipiscantur.

- 9 Legitimus per Principem à legitime natis in pluribus secernitur.
- 10 Plura recensentur, quæ legitime natis conceduntur, & sic legitimatis denegantur.
- 11 Legitimus Principis rescripto non succedit in Majoratu.
- 12 Quid de successione in feudo, emphyteusi, & jure patronatus Ecclesiastico.
- 13 Angaudeat paternâ nobilitate.
- 14 Non equiparatur quoad honores legitime natis, aut per matrimonium legitimatis.
- 15 Quomodo succedat patri, non extante prole legitima.
- 16 Utrum revocet donationem ex l. Si unquam, C. de revoc. donat.
- 17 An legitimatus rescripto Principis succedat patri, legitime natis existentibus.
- 18 Utrum pater possit filio legitimo plus relinquere quam nato ex legitimo matrimonio.
- 20 De successione legitimi in bonis patris.
- 23 Lex 12. Tauri intelligitur.
- 25 Qui propter alium, cum quo concurrere vetatur, à successione defuncti remouetur, etiam ob omnium cæterorum portionibus excluditur, cum quibus aliàs admittitur.
- 27 Habens legitimam prolem, si legitime filium, ac postea liberos alios suscepit ex uxore, an legitimatus admittatur cum legitimis antea procreatis.
- 28 Quæstionis proposita num. 24. resolutio.
- 29 Princeps quoad quomodo legitime valet liberis natis ac nascituris præjudicium inferre.
- 30 Jura per legitimatōem filiis quæſita, emancipatione non tolluntur, nisi quoad patriam potestatem.
- 31 Filius rescripto legitimatus, si ingratus extiterit patri, ab ejus bonis excluditur.
- 32 Pater succedit filio legitimo sicut legitime natis, & inter eos jus alimentorum tribuitur.
- 33 An de jure regio Hispano pater succedat filio legitimo in aliis bonis præter quintum.
- 34 Legitimus qualiter avo succedat.
- 38 Quid de successione transversalium.
- 39 Legitimati an veniant legitimorum appellatione.
- 40 Quæstio à D. Covar. excitata proponitur, & num. seqq.
- 41 Legitimitas competit jus contra testamentum patris, ex natura legitimatōis, & n. 44.
- 45 Sententiam Gregorii Lopez adversus D. Covar. esse demonstratur.
- 46 De successione anomalis.
- 47 Successionem contra testamentum contineri sub verbis, Ex testamento, & ab intestato, jure probatur.
- 50 Successio contra testamentum quo sensu possit ex testamento dici, aliàs non rectè ita vocatur, & n. 51. & 64.
- 52 Quomodo quis ab intestato decedere dicatur.
- 53 De successione filii adoptivi, remissivè.
- 54 De successione fratrum.
- 55 Successionis ab intestato duplex est caput.
- 56 Concluditur sub verbis illis, Ex testamento, & ab intestato, comprehendi successionem contra testamentum in legitimatōe per rescriptum.
- 57 Idem generaliter dicendum in quavis dispositione.
- 58 Concesso jure succedendi ex testamento, non videtur datum jus succedendi contra testamentum.

- 59 Ex concessione succedendi ab intestato non tribuitur jus veniendi contra testamentum.
- 60 Dispensatus ut succedat ex testamento, non admittitur contra testatoris voluntatem. Idem est de dispensato ad succedendum ab intestato, quia ultima eogia infringere non valet.
- 61 Clausula, Ex testamento, & ab intestato, ex usu communi loquendi continet successionem contra testamentum.
- 62 Per bonorum possessionem contra tabulas causa testati ad causam intestati reducitur.
- 63 Respondetur ad contrariam opinionis fundamentum.
- 65 Sententia D. Covar. etsi probabilis, rejicitur.
- 66 Dispensatus ad succedendum ab intestato, an admittatur ex testamento, cum ab utraque successione remotus legibus erat.
- 67 Legitimus cum clausula, Sine præjudicio venientium ab intestato, quid consequatur.

De dispensatione per rescriptum Principis.

CAPUT XXI.

Ad Num. 1.

1 **F**requentissimè ex vetito veneris complexu egressi viri in lucem prodire solent, qui legitime natis potiores nature dotibus, ac virtutum ornatu censentur, ut est apud Euripid. in Androm. act. 3. vers. 90. ubi habetur.

Licet nothus sit, certè sæpenumerò
Arida satio ferile & pingue vincit solum,
Multique spurii præstant legitimis

Qui quidem de Republica & parentibus beneficii à muneribus publicis, honoribus, & à paternâ successione, quibus dignissimi sunt, ob defectum natalium sine proprio crimine repelluntur: qua ratione legitimatōis beneficium jure civili inventum est, ut per Principem parentibus deprecantibus, restituti natalibus, ad utrumque adinstar legitimorum admittantur. Petr. Greg. Syntagm. lib. 10. cap. 4. in princip. Joan. Garcia de nobilit. gloss. 21. n. 2.

2 Legitimatōis species plures jure continentur, de quibus in authent. quib. mod. natural. eff. legitimi, collat. 6. authent. quib. nat. eff. sui, collat. 7. l. 1. tit. 13. l. 4. cum seqq. tit. 15. p. 4. §. ult. Inst. de nupt. §. Sui, Inst. de hered. quæ ab intest. defer. Donel. lib. 2. cap. 21. Petr. Greg. d. cap. 4. per tot. D. Covar. de matrim. part. 2. cap. 8. §. 2. & 7. Molin. de just. & jur. disp. 173. D. Joan. del Castillo contro. tom. 4. cap. 22. n. 55. Merlin. de legitima, lib. 1. tit. 2. q. 6. cum seqq. Sed ex eis duæ tantum hodie in usu sunt, nempe per matrimonium subsquens, & per rescriptum Principis. D. Covar. §. 7. in fin. Ant. Gom. in l. 12. Tauri, num. 54. Molin. n. 38. Greg. Lop. in l. 5. gloss. 2. tit. 15. part. 4. de quibus legitimandi modis in cap. Tanta 6. cap. Per venerabilem 13. qui fil. sint legitimi. Sed legitimatio per matrimonium potior est, ac efficacior illa, quæ per rescriptum fit. Molin. cum. 2. Matienz. in l. 10. gloss. 3. n. 1. tit. 8. lib. 5. Recop. Cervant. in l. 12. Tauri: quod ex eadem constitutione probatur, & ex traditis per D. Covar. in d. §. 2.

3 Legitimitas ex rescripto, de qua nobis hic differendum, sic ex Molin. sup. disp. 170. num. 1. definitur: Est quedam naturalium restitutio quoad

ea, quæ filiis illegetimis positivo jure denegata sunt. Aliter Bolognet. in rubric. num. 37. ff. de lib. & posthum. quem refert Castill. num. 56. eam sic definit: Est filiationis civilis nova creatio à superiore facta per restitutionem natura. Alia definitio extat apud D. Dovar. sup. §. 8. in princip. ubi ait, esse quandam natalium restitutionem, quæ absque conjugio natis extra causam ingenuitatis conceditur. Quæ transcribens Auctor Theat. vitæ hum. verb. Legitimitas in princip. ampliat his verbis: Ut legitimatus quoad omnia legitimatus censetur. Dicitur autem legitimatio naturalium restitutio, in authent. quib. mod. natur. eff. legit. in princip. & in §. Illud, ex quo ita passim ab interpretibus vocatur, ut ab Ant. Gom. sup. Ceval. commun. quæst. 606. num. 35. Azeved. in dict. l. 10. Recopil. num. 1. Petr. Gregor. lib. 45. cap. 7. num. 8. Garcianum. 71. Gregor. Lop. in l. 9. gloss. ult. tit. 18. p. 3. ubi docet oportere, ut rescripto legitimatōis inferatur hæc clausula, Te naturalibus restituo, licet omnino ad validitatem necesse non sit, ut in dict. l. 9. probatur: legitimatio namque similis est propriæ naturalium restitutio, quæ libertis conceditur, siquidem sicut hi Principis beneficio ingenuitatis jura nanciscuntur, l. 1. & per tot. ff. de restitut. natal. perinde ac si liberi nati fuissent, ita illegitimi per legitimatōem legitimorum prærogativas assequuntur, quasi ab initio ex justis nuptiis procreati. Ita D. Covar. & alii ex præcitatis.

Hæc legitimatio, ut ait D. Covar. est donum Principis, & quidem superiorem nullum recognoscentis, qui, aut alius de ipsius mandato, poterit sibi subditos natalibus restituere, dict. cap. Per venerabilem, l. 9. tit. 18. part. 3. l. 4. tit. 5. part. 4. ubi Greg. Lop. gloss. 2. & 5. Anton. Gom. sup. Capyc. Latro decis. 166. num. 6. Bobadill. in Polit. lib. 2. cap. 16. num. 165. Molin. disp. 173. num. 2. Merlin. sup. quæst. 8. num. 1. Aug. Barb. in collectan. ad authent. Item sine legitimis, num. 6. C. de naturalib. liber. ubi quod est etiam donum patris. Imò est de regalibus, seu retervatis Principi ratione suæ dignitatis. D. Cavar. in reg. Possessor, part. 2. §. 2. num. 11. & 12. Capyc. sup. num. 1. Barbosa in collect. ad cap. Per venerabilem, num. 8. qui fil. sint legit. Molin. num. 7. Tell. Fern. in l. 12. Taur. num. 8. Castill. ibidem, verb. Privilegio. Tamen vassallus potest præscribere adversus Principem tempore immemoriali jus legitimandi, D. Covar. ubi proximè. Sed Princeps proprios filios jure legitimat, D. Covar. dict. §. 8. num. 49. Barbosa in collect. ad cap. Per venerabilem, num. 36. qui fil. sint legit. & quæ dicta sunt accipi debent de his etiam Principibus, qui Imperatori subjiciuntur, sed in sua ditione supremi sunt. Merlin. num. 3. & 4.

Ex quibus deducitur, Pontificem quoad spirituale, velut ad sacros Ordines, & Ecclesiasticas dignitates, posse legitimare in universo terrarum orbe, non quoad temporalia, nisi in terris quæ Ecclesiæ domino subjiciuntur. Rursus Imperator, aliusve Princeps secularis supremus, tantum potest habiles reddere illegitimos ad successionem, honores & munera temporalia, non ad Ecclesiastica, dict. cap. Per venerabilem, ubi Barbosa in collectan. num. 1. & 3. l. 4. tit. 15. part. 4. & ibi Gregor. Lop. gloss. 18. cum seqq. Molin. num. 2. D. Covar. de matrim. part. 2. cap. 8. §. 8. num. 47. Lotter. de re benefic. lib. 2. quæst. 48. à num. 104. Larrea Granatensi decis. 8. per tot. Petr. Greg. d. cap. 7. num. 11. Garcia sup. num. 42. Sed nonnunquam Summus Pontifex in quavis Christianorum pro-

provincia poterit illegitimitatis obicem tollere etiam quoad temporalia. Primò si dispense in radice matrimonii, quod jure positivo nullum erat, simulque prolem ex eo susceptam legitimam faciat. D. Covar. ubi proximè, num. 20. Barbosa cum pluribus in collect. ad cap. Per venerabilem, à num. 4. qui fil. sint legit. Secundo si legitimetur à Pontifice is, qui in temporalibus nullum agnoscit superiorem Molin. disp. 173. num. 2. per textum in d. cap. Per venerabilem. Tertio, si res ardua sit, expediatur Christianæ Religioni, vel Reipublicæ, ut quis quoad temporalia legitimetur, & Princeps secularis; ad quem spectat, renuat legitime, aut non possit tam citò, ut necesse est; tunc enim Pontifex idoneum illegitimum efficere valet alterius Principis vassallum, ut succedere, munera adipisci secularia, honoribusque decorari possit. D. Covar. dict. cap. 8. §. num. 45. Molin. ubi proximè, de quibus & aliis similibus casibus fusè Abbas in cap. Per venerabilem, col. 4. cum seqq. præsertim col. 6. qui fil. sint legitimi.

6 Inferitur præterea, Principes, qui aliis subjiuntur, quales sunt regni Magnates, Duces, Marchiones, Comites, alique quavis dignitate cum mero & mixto imperio fulgentes, non posse vassallos suos legitimare. Bobadill. ubi sup. Petr. Greg. lib. 6. cap. 7. num. 33. ex Regis concessione, aut legitima præscriptione, nisi ut nuper attigimus, num. 4.

7 Hæc de iis, qui legitimandi potestate funguntur: qui vero filii capaces sint legitimisationis, controvertitur, ut videre est apud D. Covar. dict. §. 8. à num. 15. in fin. qui post diffusam disceptationem adversus alios resolvit, Principem etiam seculari posse legitimare filios non solum naturales, sed etiam spurios, qui verè legitimi, non dispensati, censeri debent, quanquam ex incestu, adulterio, aut alio damnabili complexu procreati, cui adhærent Gregor. Lop. in dict. l. 4. gloss. 8. Molin. disp. 373. num. 1. Ant. Gom. in l. 12. Taur. num. 54. in fin. Merlin. sup. num. 2. Petr. Ubald. tract. de success. ab intest. part. 1. n. 81. vers. & advertit, Marecot. variar. lib. 1. cap. 15. à n. 5. Subdit tamen Greg. Lop. non licere Principi incestuosos liberos adversus jus divinum legitimare. Est his addendum, quod si quis filium habeat naturalem, qui honestè possit per subsequens matrimonium legitimari, preceturque ut per rescriptum legitimus fiat, debet exprimere in precibus huiusmodi qualitatem, ut Princeps in hoc dispense, authent. quib. mod. natural. eff. legit. §. Sit igitur licentia; alioqui legitimatio erit irrita. Gregor. Lop. ubi proximè, D. Covar. cum aliis §. 2. num. 6. ubi latè tradit quæ exprimi debeant, ut legitimatio subsistat.

Ibi: Jure ipsius legitimisationis agere contra patris testamentum.

8 Ex Principis rescripto plene, & absolute legitimatus duo consequitur, & ut ad honores, prærogativas, & dignitatis ut legitimus recipiatur, & ut successione patris, aliorumque proximorum ceu legitime natus potiri possit, l. 9. tit. 18. p. 3. l. 4. l. fin. tit. 15. part. 4. l. 12. Taur. quæ est lex 10. tit. 8. lib. 5. Recopilat. nam quoad honores nihil legitimi à legitime natis differunt, authent. quib. mod. natural. eff. sui, §. Illud tamen, idque adnotant Gregor. Lop. in dict. l. 4. gloss. 11.

Ant. Gom. num. 68. vers. Item adde quod si tempore, Matienz. in dict. l. 10. gloss. 8. tit. 8. lib. 5. Recop. Gattier. in §. Sui, n. 188. Inst. de hered. qualit. Joan. Orosc. in l. Cum legitima, num. 4. ff. de stat. homin. Merlin. dict. quest. 8. num. 4. vers. Istis, & n. 5. cum seqq. Ceval. commun. quest. 2. num. 29. & 44. cum seqq. Tiraquell. de nobilit. cap. 15. num. 10. Menoch. de præsumpt. lib. 4. pres. 79. num. 9. Palæot. de nob. & spur. cap. 55. num. 6. Peregrin. de Fideicommiss. articul. 23. num. 12. Joan. Lup. de illegitim. comment. 3. §. 1. num. 77. Quæ sanè vera sunt tam de jure communi, quam Hispano, ut leges Regiæ, nostratæque prælaudati suadent, ac Azeved. in dict. l. 10. num. 34. Quæ desiderantur, ut legitimatio subsistat, tradit D. Covar. dict. §. 9. Molin. disp. 113. à num. 16. Azeved. in d. l. 10. Recopil. num. 52. Mathienz. ibi, gloss. 1.

Licet autem legitimatus Principis beneficio jura legitimorum, ut prædiximus, consequatur, manet tamen nota quædam turpitudinis, seu infamiae ex defectu natalium proveniens, quæ Principis potestate aboleri non potest, per quam à legitime natis legitimatus secernitur, qui ita ab illis differt, ut imago ab eo quod repræsentat, & illæsus à medicato: unde legitimatio similis est alchimiae, quæ aurum verum efficere nequit, sed efficit, ut æs videatur aurum, quæ observant Molin. de primogen. lib. 3. cap. 3. à num. 6. Tusch. lit. L. concl. 216. ex num. 5. Ceval. num. 59. Mantic. de conject. ult. vol. lib. 11. tit. 10. num. 8. & 13. Castill. dict. cap. 22. num. 51. & num. 53. ubi ait quod legitimatus est similibus mantumillo, Cervantes in l. 12. Taur. num. 62. Joan. Garc. de nobilit. gloss. 21. num. 2. & 3. Guttier. pract. lib. 4. q. ult. n. 21.

Qua ratione legitimatis haud pauca interdiciuntur. Primò enim à dignitate regia remouentur, etsi legitimatur quoad dignitates. Bald. in l. Eam quam, col. 10. de fideicommiss. Greg. Lop. in l. 4. gloss. 11. ad med. tit. 15. part. 4. Catul. in l. 12. Tauri, verb. No pueda suceder, Garcia de nobilit. gloss. 21. num. 45. Secundo ad Cardinalatus celsitudinem evehi eis non permittitur. D. Covar. dict. cap. 8. §. 10. num. 5. Theat. vitæ hum. lit. L. pag. 43. verb. Legitimatio, Gracia num. 40. Barbosa in collect. ad cap. Tanta, num. 25. qui filii sint legit. qui cum aliis docet, legitimatum, per subsequens matrimonium, Cardinalatus esse incapacem ex constitutione quinquagesima Xisti V. quæ incipit Postquam, edita anno 1590. Nullusque hucusque non legitime natus sacro collegio adscriptus est: & licet semel cum quodam Pontifex dispensaverit, ille morte præventus ante possessionem captam interit. D. Covar. ex aliis ubi proximè, Theat. vitæ hum. ibidem. Idem dicendum est de Rotæ Prætorio, à quo legitimati repelluntur. D. Covar. & Theat. vitæ hum. locis præcitat.

Tertiò non succedit in majoratu. Molin. dict. cap. 3. ex num. 3. D. Covar. variar. lib. 3. cap. 6. num. 7. vers. Eadem equidem ratione, Greg. Lop. ubi proximè, Mantic. sup. lib. 11. tit. 11. num. 4. Ceval. dict. quest. 2. num. 53. Molin. disp. 173. num. 35. Cervantes sup. num. 66. Garcia num. 36. & alii plures in addit. ad Molin. dict. cap. 3. quanquam legitimatus instar legitimi ad fideicommissum familiæ relicto perveniat, Fusar. de substitut. quest. 315. Mantic. lib. 8. tit. 12. num. 30. & in eo majoratus, legitimis deficientibus, possit Institui. Molin. de primogen. lib. 2. cap. 11. num. 24. Molin. Theolog. de just. & jur. disp.

disp. 610. Secundum hæc legitimatus major natu postponitur in successione primogenii fratri minori. Molin. cum pluribus dict. cap. 2. num. 22. Similiter excludetur à transverfalibus legitimis & naturalibus, de quo idem Molin. d. cap. 3. cum scilicet legitimi filii vocantur. Sed si nullus ex familia legitimus supereffet, admitteretur legitimatus, cum omnino incapax non sit primogenituræ, si quidem à principio in ejus persona, ut diximus ex utroque Molina, institui potest majoratus.

12 Præterea legitimatus non succedit in feudo, quod pater pro se & filiis accepit, nisi exprimat: quod utique in majoratu procedit, cap. 1. §. Naturales, & ibi Glossa verb. Legitimi, si de feud. defunct. content. sit. int. domin. & agnat. Glossa in cap. 1. de natura success. feud. Greg. Lop. ubi nuper, D. Covar. d. cap. 6. num. 2. vers. Quanto ad hujus partis, & dict. part. 2. §. 2. n. 33. Molin. dict. cap. 3. num. 26. Joan. Lup. d. comment. 3. §. 2. num. 46. cum seqq. Molin. disp. 173. n. 25. Mantic. sup. lib. 11. tit. 12. num. 16. Barbof. in collect. ad d. cap. Tanta, num. 18. Petr. Greg. lib. 45. cap. 7. num. 8. Cervantes in l. 12. Taur. num. 63. & prænotatum est ex aliis sup. lib. 3. cap. 6. num. 24. Ultimo, legitimatus rejicitur ab emphyteusi Ecclesiastica emphyteutæ ac filiis concessa. D. Covar. de matrim. part. 2. cap. 8. §. 2. num. 27. Molin. de just. & jur. disp. 173. num. 26. & disp. 471. num. 14. Dueñas reg. 150. ampliat. 7. Valac. consult. 138. num. 8. Cald. Pereyra de nominat. quest. 21. num. 3. Barbosa ubi nuper, num. 21. Merlin. dict. quest. 8. num. 28. Garcia num. 49. Tusch. lit. L. concl. 226. num. 28. & alii multi apud Bern. Diaz de Lugo reg. 231. quod obiter adnotavi supra, dict. cap. 6. num. 24. Idem de jure patronatus Ecclesiæ scripsere Felin. in cap. Quanto, col. 3. de judic. Tusch. num. 10. Gregor. Lop. in l. 4. gloss. 20. tit. 16. part. 4. D. Covar. dict. cap. 8. §. 8. num. 47. qui hoc limitant, si jus patronatus sit in hæreditate, quæ legitimato defertur; nam tunc in consequentiam illud acquirere poterit, sicut aliàs de venditione asserimus supra, lib. 1. cap. 13. num. 12. At novissime Vivian. in praxi juris patron. lib. 4. cap. 2. num. 70. resolvit cum aliis, legitimatum absolute ad jus patronatus admitti, juxta veriore sententiam. Quod de emphyteusi Ecclesiastica dictum est, limitat Merlin. sup. num. 29. cum legitimatio sit ab eo, qui habilem reddere potest ad succedendum in bona Ecclesiastica. Marecot. variar. lib. 1. cap. 16. num. 1. & per totum. Vide supra, libro 3. capite 6. num. 24.

13 Quod ad nobilitatem spectat, quæstionis est, an legitimatus paterno generis splendore potiatur, de quo Mantic. de conjectur. ultim. volunt. lib. 11. tit. 10. num. 37. Gregor. Lop. in legem 4. gloss. 11. tit. 15. part. 4. Azeved. in legem 10. num. 46. cum seqq. tit. 8. lib. 5. Recopilat. Guttier. in §. Sui, ex num. 187. Instituit de hered. qualit. Cervant. in l. 12. Tauri, num. 129. Mathienz. in dicta l. 10. Recopilat. gloss. 8. à num. 2. & in rubric. tit. 1. num. 128. lib. 5. Recopilat. Avendañ. in suo Dictionario, verbo Hijos naturales, Garcia sup. num. 1. & quicquid de jure communi sit, secundum quod legitimatus gaudere patris nobilitate verius videtur, ut colligitur ex lege 9. tit. 18. part. 3. l. 4. l. fin. tit. 15. part. 4. quæ ad leges Romanorum se referentes æquiparant omni modo legitimatos legitime natis quoad honores: at Jure Regio statutum extat, ut per legitimatorem Principis non censeatur concessa exemptio à D. de Faria Novæ Addit. ad Covar. Tom. II.

soluzione tributi, vulgò Pecho, per quod maxime generosi à plebeis feceruntur, l. 20. tit. 11. lib. 2. l. 12. tit. 2. lib. 6. Recopilat. Quas constitutiones sic præfati DD. Hispani intelligunt, ut si illegitimus ante legitimatorem cum plebeis non contribuerebat, velut filius naturalis ex patre nobili, Mathienz. cum aliis d. gloss. 8. num. 1. & dixi supra, lib. 2. cap. 1. num. 23. idem privilegium per hoc Principis beneficium non amittet, quia legitimatio jura filiorum non minuit, sed auget. Mantic. d. tit. 10. num. 17. Sed si ob defectum natalium spurium paterna nobilitate privatus tributum pendebat, à pensio ejus per legitimatorem non relevatur, quæ nec tribuit, nec auferit quoad hoc nobilitatem, ut inquit Cervant. num. 132. Quod fortassis de jure communi secus erat, cum Princeps certioratus de patris nobilitate spurium natalibus restituebat.

Ex quibus apparet, multum inter legitime natos & legitimatos quoad hunc honoris effectum interesse, quod adnotant Gregor. Lop. in l. 4. gloss. 11. in med. titulo 15. part. 4. Petr. Gregor. Syntagmat. lib. 42. cap. 28. num. 24. Castill. controversiarum tom. 4. cap. 22. num. 46. Tusch. lit. L. conclus. 216. num. 37. Idemque discrimen constituendum erit inter legitimatos per matrimonium, & per rescriptum; nam omnia quæ tribuuntur legitime natis, obtinent per nuptias effecti legitimi, ut videre est apud D. Covarruv. de matrimonio, part. 2. §. 2. Barbof. in collect. ad cap. Tanta, num. 17. cum seqq. qui filii sint legitimi, excepta summa Cardinalatus dignitate, sicut observavimus supra, num. 10. Unde minus rectè loqui videtur Marc. Anton. Eugen. consil. 57. num. 16. apud Castill. ubi proximè, num. 41. dum asserit, legitimatos per rescriptum nihil differre à legitime natis, vel legitimatis per matrimonium subsequens. Idemque objici potest aliis pluribus ex præcitat, qui absolute, passimque tradunt legitimatos nihil differre à legitime procreatis.

Alter effectus legitimatorem per rescriptum est successio. Et quod attinet ad patris hæreditatem, jure communi perpenso, triplex casus distingui debet. Primus est, cum nulla existit legitima proles, & tunc legitimatus omnia jura suorum consequitur, succeditque ad instar legitime nati ex testamento, ab intestato, contra testamentum, quod antea factum, ut posthumus rumpit; postea conditum, ut præteritus nullum dicit, aut contra tabulas agit; hæredatus, agit querela; si minus relicto fuerit, quam est legitima, postulat supplementum: quæ jura, & alia omnia quæ legitimis deferuntur, legitimatus sine distinctione adipiscitur, nihil à legitime nato differens, authent. quibus modis natural. eff. legitimi, §. Licet, §. Sit igitur licentia, authent. quibus mod. natur. eff. sui, §. Et quoniam variè, §. Reliqui, §. Si quis ergo, §. Sui, Institut. de hered. quæ ab intestato deferunt. l. 9. tit. 18. part. 3. l. 4. l. ultima, tit. 15. part. 4. Gregor. Lop. in d. l. 9. gloss. 3. D. Covarruv. sup. §. 8. num. 3. Castill. dicto cap. 22. num. 40. & num. 57. ubi plurimi, Molin. de justitia & jure, disputat 173. num. 24. Anton. Gom. in legem 12. Tauri, num. 66. Joan. Lup. de illegitimis, comment. 3. §. 1. num. 65. & 73. versic. Et quod ei præterito, Guttier. in §. Sui, num. 177. & 178. Institut. de heredum qualitat. & Pract. lib. 4. quest. ultima, num. 20. Merlin. dicta quest. 8. num. 7. 8. & 10. Peregrin. de fideicommiss. artic. 23. num. 27. Ceval. commun. quest. 2.